



ΣΤΡΟΦΗ.

STROPHE.

ΠΕ πὶ βούλει με φρίαδι
 Καλόν, οἶμαι δέ σ' ἔρεϊν ἀ-
 Στραγάλους δὴ πουθεν ὦ πάϊ.

Quid emi optes tibi scitum!
 Equidem te puto velle a-
 Stragalos chare ὀpuelle.

CHRIST. Ασραγάλους δὴ πουθεν] Astragali lu-
 sus erat puerulorum, & apud Apollonium Rho-
 dium Cupidinem habes cum Ganymede sic lusi-
 tantem. Quin & apud Philostratū operæ est pre-
 tium videre imaginem ἀσραγαλιζόντων. Vile autē
 pretium fuisse astragalorum satis apparet, quando
 hic senex pater recusat ficus emere tanquam ca-
 riorē & delicatiorē cibū. Nam cum ait οἶμαι
 μ' αἰτέϊς, id est, τρυφᾶν βέλει quasi ficus haberent

B pro cerebro Iouis. Apparet etiā de misera & pau-
 pere conditione horum senum iudicum, quorum
 merces tantula fuit vix vt sufficeret ad farinā tri-
 bus emendam, ad ligna & pisciculos, nam καΐνον
 pro καὶ ὄνον intellige pisces, vt alias amplius enar-
 tauimus. Sic autem Philippus Comicus in Philyra
 & in ὀβελιοφόροις inducit puerū patri dicentē πα-
 τῆρα βέλει δραμῶν ἐς πέντε ἀγοράν κατὰγοράω τί μοι,
 &c. quæ habes apud Athenæum:

ΣΥΣΤΗΜΑ.

SYSTEMA.

Πάϊ. **Μ**Α Δί. ἀλλ' ἰχάδας ὦ Παπία. ἥδιον
 γδ.
 Χο. Οὐκ ἀν' μάτ' ὃν Δί' εἰ κρέμοι δέ γ' ὑμεῖς.
 Πάϊ. Μὰ Δί' οὐκ ἄρα περὶ μ' ἔω σε τὸ λοιπόν.

PV. **M**inime, at Pappia, ficus emas, plus
 placent.
 CH. Si pendeat, hoc nec impetretis.
 PV. Alium ergo gerulam quare lucernæ.

Σχόλια. Οὐκ ἀν' μάτ' ὃν Δία.] ἀνήθημαι δηλονότι

ἰχάδας, εἰ κρέμασθέντες ἀπάξοισθε.

ΣΤΡΟΦΗ.

STROPHE.

Χο. **Α**Πὸ γδ τῆδε με τῆμισθαίει νυῦ,
 Τέτ' ὃν ἄν' ἔχειν ἀλφίτα δέϊ.
 καὶ
 Εὐλα καΐνον. σὺ ἡ νυῦ σῦκα μ' αἰτέϊς.
 Πάϊ. Ἀγε νυῦ ὦ πατερ. λέω μὴ
 τὸ δικαστήριο ὦ ῥχων
 Καθίστη νυῦ, πόθεν ὦνη-
 Σόμεθ' ἀρεῖσον ἔχεις ἐλ-
 Πίδα χρεῖς λέω πναῖων. ἡ,
 Πόρον ἑλλάς ἱερόν.

CH. **O**pera nam pretio instantis emen-
 dum
 Tribus obsonia, ligna atque farinas:
 Neque adhuc me dubitas postcere ficus.
 PV. Age nunc ὁ pater, an sī
 Etiam iudiciorum
 E Fora cessent, aliunde
 Emeres cænulam? habésne
 Aliam spem reliquam, aut sī
 Abunde Hellas hoc ageis?

Σχόλια. Μισθαίει] ὡς τριωβόλε τ' δικαστικοῦ ὄν-
 τος μισθοῦ. Σῦκα μ' αἰτέϊς.] ἡγοῦμαι τρυφᾶν βούλει.
 ὅτι τρυφᾶν φασὶ τὸ ἐσθίειν ἰχάδας. Πόρον ἑλλάς.]
 νυῦ πόρον, τὸν ποσειδῶνα φασὶν. ἐπὶ λέγω μὲν ἡ τοῦτο ὡς
 τὸ Πινδαίειον. πανδείματι μὲν ὑπερπόντιον ἑλλάς

πόρον ἱερόν.
 CHRIS. Πόρον ἑλλάς ἱερόν] Adludit ad illud
 Pindaricum. πανδείματι μὲν ὑπερπόντιον ἑλλάς πό-
 ρον ἱερόν. vbi πόρος ἱερός, me quidem interprete, vi-
 detur esse μέγας ποσειδῶνα.

ΣΤΡΟΦΗ.

STROPHE.

Χο. **Α** Παπαῖ φεῦ.
 Μὰ Δί. ἔκουε ἔγωγε νῶϊν
 Οἶδ' ὅπόθεν δειπνον ἔσαι.
 Πάϊ. Τί με δὴ τ' ὦ μελέα μῆτερέπηκτες.
 Ἴν' ἐμοὶ περὶ γὰρ βόσκειν παρέχης.
 Χο. Ἀνάνητον ἀρα σ' ὦ θυ-
 Λάκιον γ' εἶχον ἀγαλμα.
 Πάϊ. Ε. ἔπαρε νῶϊν σενάζειν.

CH. **A** Paræ eheu
 Minime, nec sciam unde nunc
 Prandia nobis parentur.
 PV. Quid eheu me misera ὁ mater inanem
 Genuisti? anne fame quò peream?
 CH. Equidem culleus iste
 Mihi vana adsit imago.
 PV. Ee, lacrymæ supersunt.

Σχόλια. Πράγματα βόσκειν.] ὁ λόγος ἐκ θήσεως
 εὐεπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ τατρίοι πατ-
 ρες εἰς βορᾶν τῆς Μινυακῆταιρας, τὸ ἡζῆς, τὸ ἀνόνητον

ἀρα, Ἰππόλυτος ἔστιν ὁ λέγων ἐκεῖ ἀνόνητον ἀγαλμα
 πατερ οἰκοισι τεκῶν. Θυλάκιον.] ὡς ἀπὸ βασιλάζοντος
 θυλάκον.